

tildeles Bøllen, der uden Spor af Grund overfalder mig og andre fredelige Folk paa aaben Gade og mishandler os. Er der ikke en skærende Modsætning herimellem? Jeg mener ganske vist, at der burde være en skærende Modsætning mellem de Straffe, der idømmes disse Mennesker, men ikke saaledes som nu. Jeg kan ikke faa i mit Hoved, at der skal gøres den Forskel, der nu gøres over for Bøllernes Skind og over for det store Publikums Skind. Vor Straffelovgivning er paa dette Omraade ikke saa ømfindtlig over for det store Publikums Skind, men jeg kan ikke nægte, at vi ere det over for Bøllernes Skind, det maa der ikke røres ved, selv om de maaske have sønderslaaet adskillige af deres Medmennesker.

Der er blevet talt om, at det var imod Befolkningens Ønske, at Vælgerne ikke kunde taale eller finde sig i en saadan Pryglestraf. Jeg mener, at naar vi lovgive, skulle vi ikke spørge efter, om Vælgerne ville synes om, at vi vedtage den eller hin Lov; vi have her at rette os efter vor Overbevisning og lovgive i Henhold til den. Men jeg tror heller ikke, vi behøve at være bange i den Retning, jeg synes i hvert Fald — det har jeg mange Beviser paa — at den store Befolkning har staaet uforstaaende over for den Lemfældighed, hvormed man hidtil har taget paa Bøllerne og Sædelighedsforbryderne her i Landet, man har ikke kunnet forstaa, at der var Retfærdighed i at straffe en Mand 10—20 Gange haardere, end man straffede en Bølle, fordi han maaske af uforskyldte Grunde er kommen i Nød og Elendighed og har foregrebet sig paa anden Mands Gods for at faa Føden til sig og Familien; man kan ikke forstaa, at man tager paa en saadan Mand med haarde Hænder, 10 Gange saa haardt som paa den Voldsmand, der ikke har Spor af Gavn af sin Voldshandling, men som kun gør det for at tilfredsstille en dyrisk Lyst. Saa er der sagt, at det er en Klasselov. Ja, i den Forstand er det en Klasselov, at det er en Bøllelov, som kun skal gælde for disse Mennesker, men det skal ikke være for de fattige Bøller alene, men for alle Bøller, og det antager jeg ogsaa, vi ere enige om. Nu kan det nok siges, at de rige ville kunne have Lejlighed til at fritage sig og slippe udenom. Ja, jeg vil ikke benægte det; men er der i saa Henseende Spor af Forskel paa dette Omraade og paa andre Omraader, hvor de komme i Konflikt med Straffeloven? Ville ikke de rige som oftest

have nogen Lejlighed til at slippe billigere fra det end de fattige? Derom kan der vistnok ikke tvistes. Det vil gaa i dette Tilfælde som i adskillige andre. Saa bliver der sagt mod os, som ikke ere bange for at vove det Forsøg at lade de gode Voldsmænd faa lidt Betaling tilbage af den, som de ønske at yde andre, at det skal være saa kulturfjendtligt, saa halvbarbarisk. Ja, jeg glæder mig over det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), der, da han i Gaar talte, slog en grundig Streg over al den forfærdelig opløftende Tale om det kulturfjendtlige. Thi det ærede Medlem udtalte meget kraftigt, at hvis Pryglene kunde hjælpe, saa vilde han ikke blive staaende ved de 27 Slag, saa skulde de have mange flere; det var ikke af den Grund, det ærede Medlem var imod. Det glædede mig at høre dette, det er altsaa et Bevis fra det ærede Medlems Side for, at vi, som ikke ere saa bange for, at der skal ske de Herrer en Smule Overlast, ikke ere saa store Kulturfjender, ikke ere saa store Modstandere af al Civilisation, som vi blive udskaeldte for eller ansete for. Det ærede Medlem sagde, at hvis han troede, det kunde nytte, skulde de have Prygl, og saa skulde de have mange flere end dem, hvorom der her er Tale. Men for øvrigt giver jeg ikke meget for den Tale om Kulturfjendtlighed og Kulturkamp. Jeg synes, vi have i de sidste Aaringer set det bedste Bevis for, hvilke Sager og hvilke Anskuelser der kan gøres til Genstand for Kulturkamp. Vi behøve blot at se hen til Frankrig og se, hvad det er, der rejses Kulturkamp paa. Jeg synes ikke, vi skulle behøve at være saa bange for, at det fra visse Sider kan siges, at vi ere Kulturfjender, naar vi se, hvad der kan bringes ind under dette Udtryk. Jeg tror, det snarere er Overkultivering, der giver sig Udslag, naar de Herrer ere saa bange for at gaa med til nogle strenge Straffe.

Men for øvrigt vil jeg gerne spørge: Er meget af det, vi have i vor Straffelovgivning, bedre? Er det i det hele ikke barbarisk at indespærre Folk, berøve dem deres Frihed, ja, sulte dem, er det ikke barbarisk? Jo, selvfølgelig. Og det er beklageligt, vi beklage alle sammen, at det skal være nødvendigt at gribe til saadanne Midler for at afskrække Folk fra Forbrydelser. Man kan ikke godt tænke sig en Straf, der er behagelig, alle Straffe ville i større eller mindre Grad være ubehagelige og barbariske over for dem, der skulle gøres